

поетически. Тѣ са различаватъ едни отъ други по съдържаніето, по способа на развитіето и по езика.

а) По съдържаніето. Прозаическыѣ произведенія имать за предметъ дѣйствителный міръ, сирѣчь въ тѣхъ са излага онуй шото съществува наистиннѣ, и предметыѣ са представятъ тъкмо таквызи, каквыто сѣ въ природата. Тѣй пѣтешественныцѣ описватъ видѣныѣ отъ тѣхъ страны, нравы и обычаи на жателитѣ, и т. н.; тѣй историцитѣ изобразяватъ важныѣ събытія въ живота на единъ народъ, характерыѣ на дѣйствовавшыѣ лица, и др. т. Поетическыѣ произведенія, на противъ, имать за предметъ идеалный міръ, сирѣчь въ тѣхъ или на поета идеята са осяществява въ живы образы или пѣкъ нѣкой предметъ, който наистиннѣ ѣ съществувалъ, са представя подъ идеалны формы, създадени отъ творическото въображеніе на поета. Тѣй Мольтеръ идеята *скжност* осяществилъ въ лицето на Харпагона (в. комедіята му *l'Avare*). Подобно и въ народныѣ нашы пѣсни и приказки, *Марко Краљвичъ съ Филиппа Сокилина* и други ёще, представятъ са юнацы, които владѣйтъ свърхъ-естественна сила.

в) По способа на развиваньето на мысалта. — Прозаикътъ въ сичкыѣ си съчиненія или описва или объяснява, или пѣкъ докарва избранныя предметъ, и дѣйствува най-много на ума на читателя. Затуй прозаическото съчиненіе, внижгы са отличава много или малко съ отвличеностъ на изложеніето. Като четемъ на прим. разсѣженіето Карамзина: *за любовьта къмъ отечеството и за народната гордостъ*, ный вѣрвимъ съ ума си подиръ мыслитѣ на автора, обсѣждамы гы, съгласяваме са съ неговыѣ заключенія или гы отричамы, и т. н. Поетътъ, на противъ, показва своя предметъ въ живы, яркы образы или картины, и дѣйствува повече на въображеніето и чувството на чи-